

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 5Co/668/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3214204887
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Zajacová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3214204887.1

Rozhodnutie

Krajský súd v Trenčíne právnej veci navrhovateľa: Orange Slovensko, a. s., so sídlom Metodova 8, Bratislava, IČO 35 697 270, právne zastúpeného: Bobák, Bollová a spol., s.r.o., advokátska kancelária, Dr. V. Clementisa 10, Bratislava, proti odporkyňi: O. B., bytom V. XXXX/XX, O. nad O., o zaplatenie 350,74 eur s príslušenstvom, na odvolanie odporkyne proti rozsudku Okresného súdu Bánovce nad Bebravou č.k. 6C/202/2014 - 41 zo dňa 21. apríla 2015, jednohlasne, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti vo výroku o splatnosti sumy 234,74 Eur s úrokom z omeškania vo výške 8,5 % ročne zo sumy 234,74 Eur od 23.08.2013 do zaplatenia potvrdzuje.

Navrhovateľovi sa náhrada trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

V záhlaví identifikovaným rozsudkom súd prvého stupňa uložil odporkyňi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 234,74 eur s úrokom z omeškania vo výške 8,5 % ročne zo sumy 234,74 eur od 23.08.2013 do zaplatenia, vo zvyšku návrh zamietol a o trovách konania rozhodol konštatujúc, že žiaden z účastníkov nemá na ich náhradu právo. V rozhodnutí konštatoval, že na základe vykonaného dokazovania a po zhodnotení jeho výsledkov dospel k záveru, že návrh je čiastočne dôvodný. Súd mal preukázané, že účastníci konania uzatvorili zmluvu o pripojení v zmysle ustanovenia § 43 ods. 1 zákona č. 610/2003 Z. z., zmluvu o poskytovaní verejných služieb v zmysle ustanovenia § 44 ods. 1 zákona č. 351/2011 Z. z. a dodatok k tejto zmluve. Obe zmluvy a dodatok súd vyhodnotil ako spotrebiteľské zmluvy v zmysle ustanovenia § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, keďže v samotných zmluvách a dodatku bola odporkyňa označená ako fyzická osoba - nepodnikateľ a navrhovateľ nepreukázal ani netvrdil opak. V zmysle ustálenej judikatúry na hodnotenie zmluvy ako spotrebiteľskej zmluvy nemá vplyv to, že bola uzavretá na základe ustanovení osobitného zákona (v tomto prípade zákona č. 610/2003 Z. z. o elektronických komunikáciách resp. zákona č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách). Ustanovenia osobitného zákona síce predstavujú lex specialis vo vzťahu k všeobecnej úprave Občianskeho zákonníka, avšak osobitné ustanovenia Občianskeho zákonníka týkajúce sa spotrebiteľských zmlúv, najmä kontroly neprijateľných zmluvných podmienok, je aj tak potrebné aplikovať.

Na základe uvedených zmlúv navrhovateľ poskytoval odporkyňi službu pripojenia k telefónnej sieti. Odporkyňa napriek svojej zákonnej i zmluvnej povinnosti neuhradila vystavené faktúry za túto službu. Navrhovateľ má preto nárok na úhradu za služby, ktoré odporkyňi skutočne poskytol, teda na úhradu faktúr č. 5202406109 (18,98 eur), č. 5202431423 (82,25 eur), č. 5206067750 (18,98 eur), č. 5206092797 (86,71 eur) a č. 5209775921 (27,82 eur). Súčet súm platieb za skutočne poskytnuté služby podľa uvedených faktúr č. 5202406109, č. 5202431423, č. 5206067750, č. 5206092797 a č. 5209775921 predstavuje 234,74 eur, na ktoré má navrhovateľ nárok. Súd preto v tejto časti návrhu vyhovel.

Navrhovateľ však nemá nárok na zaplatenie faktúry č. 5202401771, ktorou odporkyni fakturoval mesačný poplatok za poistenie faktúr vo výške 1 eur a poplatok za upomienku vo výške 5 eur. Pokiaľ ide o poplatok za poistenie faktúr, navrhovateľ nepreukázal, že takýto poplatok bol medzi ním a odporkyňou dohodnutý. Takýto poplatok nevyplýva zo žiadnej zo zmlúv resp. dodatku, a ani nebol účtovaný ani v žiadnej z ostatných mesačných faktúr navrhovateľa. Pokiaľ ide o položku "upomienka" v sume 5 eur, túto súd nepriznal, pretože navrhovateľ nepreukázal a ani neuviedol, kedy upomienku vystavil a akým spôsobom ju doručil odporkyni. Z rovnakého dôvodu nemá navrhovateľ nárok ani na zaplatenie poplatku za upomienku, rovnako vo výške 5 eur, vyúčtovaného odporkyni faktúrou č. 5209699176. Súd preto návrh v časti o zaplatenie 11 eur (1 eur účtované ako poplatok za poistenie faktúr a 5 eur + 5 eur ako poplatky za upomienky) zamietol.

Navrhovateľ nemá nárok ani na zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 106 eur uplatňovanej v pokuse o pokonávku. Ako správne uviedol navrhovateľ už v návrhu, ustanovenie dodatku k zmluve, ktoré sa týka tejto zmluvnej pokuty (bod 2.5 dodatku), je potrebné hodnotiť ako neprijateľnú zmluvnú podmienku z dôvodu, že táto podmienka, dohodnutá navrhovateľom v štandardnej typovej (spotrebiteľskej) zmluve, poškodzuje spotrebiteľa. Táto zmluvná podmienka veľmi široko formuluje okruh porušení povinností spotrebiteľom, ktoré sú zmluvnou pokutou sankcionované ("v prípade porušenia niektorej z povinností účastníka uvedenej v bode 2.3 alebo 2.4, najmä ale nielen ..."), a tiež stanovuje pomerne vysokú sankciu bez ohľadu na závažnosť konkrétneho porušenia povinností spotrebiteľa (napr. aj v prípade, že spotrebiteľ nezaplatí faktúru len za posledný mesiac zmluvnej viazanosti).

Navrhovateľ však v návrhu uplatňoval sumu 106 eur nie titulom zmluvnej pokuty, ale titulom náhrady škody. Súd návrh v tejto časti zamietol. Navrhovateľ súdu nepredložil žiadne dôkazy o výške škody, ktorá mu skutočne vznikla porušením povinností zo strany odporkyne.

Keďže sa odporkyňa neuhradením faktúr riadne a včas dostala do omeškania, patrí navrhovateľovi nárok na úrok z omeškania. Hoci by navrhovateľovi patril úrok z omeškania už odo dňa nasledujúceho po dátume splatnosti tej-ktorej faktúry (t. j. od 30.4.2013, resp. od 30.5.2013, resp. od 30.6.2013), navrhovateľ požadoval úroky z omeškania z celej neuhradenej sumy až od 23.8.2013 (deň nasledujúci po dni, kedy mal byť dlh uhradený podľa pokusu o pokonávku z 8.8.2013). Súd preto priznal navrhovateľovi úrok z omeškania od ním požadovaného neskoršieho dátumu. Výška základnej úrokovej sadzby Európskej centrálnej banky platná k 30.4.2013, k 30.5.2013, k 30.6.2013 (ale aj k 23.8.2013) bola 0,50 %, preto zákonná výška úroku z omeškania podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 3 ods. 1 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z. je 8,50 % ročne.

O trovách konania rozhodol súd podľa § 142 ods. 2 O.s.p. tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na ich náhradu, pretože každý z nich mal vo veci len čiastočný úspech, pričom čiastočný neúspech navrhovateľa ani odporkyne nemožno považovať za neúspech v pomerne nepatrnej časti.

Proti rozsudku súdu prvého stupňa podala v zákonnej lehote odvolanie odporkyňa, ktorá vyjadrila vôľu splácať sumu, na úhradu ktorej bola rozhodnutím súdu prvého stupňa zaviazaná, v splátkach po ukončení materskej dovolenky.

Navrhovateľ v písomnom vyjadrení uviedol, že súhlasí s úhradou v mesačných splátkach.

Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa v zmysle ust. § 212 ods. 1 O.s.p. a zistil, že odvolanie odporkyne nie je dôvodné a rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti týkajúcej sa splatnosti prisúdeného plnenia je potrebné potvrdiť podľa ust. § 219 ods. 1 O.s.p., pretože je v tomto výroku vecne správny. Rozhodol bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 214 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého netreba nariaďovať pojednávanie odvolacieho súdu.

Z obsahu odvolania odporkyne vyplýva, že nenapáda správnosť rozhodnutia súdu prvého stupňa o jej povinnosti zaplatiť navrhovateľovi istinu s príslušenstvom. Z poukazovania na jej zlú sociálnu situáciu možno vyvodit' záver, že rozsudok súdu prvého stupňa napadla len čo do splatnosti prisúdenej istiny a jej príslušenstva. Výrok rozsudku, ktorým bolo návrhu navrhovateľa vo veci samej čiastočne vyhovené, ale aj výroky o zamietnutí návrhu vo zvyšnej časti a o náhrade trov konania, neboli odvolaním dotknuté, nadobudli právoplatnosť a tak ich nebolo možné v rámci odvolacieho konania preskúmať (§ 159 ods. 1, 3 a § 206 ods. 2 O.s.p.).

Z ust. § 212 O.s.p. vyplýva, že odvolací súd je viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania. Z odvolania odporkyne je pritom zrejmé, že podaním riadneho opravného prostriedku sa domáha možnosti splatiť finančný záväzok v splátkach po skončení materskej dovolenky.

Odvolačný súd vyzval odporkyňa prípisom zo dňa 03.09.2015 (doručeným odporkyňi dňa 09.09.2015), aby súdu v lehote 10 dní od doručenia výzvy zaslala doklady preukazujúce jej majetkové pomery, pričom odporkyňa doposiaľ na výzvu nereagovala.

Podľa ust. § 160 ods. 1 O.s.p. ak súd uložil v rozsudku povinnosť, je potrebné ju splniť zásadne do troch dní od právoplatnosti rozsudku; súd môže určiť dlhšiu lehotu. Súd môže určiť, že peňažné plnenie sa môže vykonať v splátkach, ktorých výšku a podmienky zročnosti určí a to aj tak, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

Citované ustanovenie pripúšťa, aby súd určil aj dlhšiu lehotu na plnenie, ako je všeobecná trojdňová lehota stanovená zákonom, resp. aby umožnil povinnému vykonať plnenie prisúdené oprávnenému v splátkach. Pre takéto rozhodnutie však musia byť splnené určité podmienky. Bezdôvodným oddialovaním vykonateľnosti stanovenej povinnosti (ktorá je závislá od určenej lehoty na plnenie) totiž môže dôjsť k neprimeranému zásahu do práv oprávneného na plnenie, na ktoré mal právo už pred rozhodnutím súdu.

Súd výnimočne určí dlhšiu než 3-dňovú lehotu na plnenie peňažného plnenia, prípadne umožní povinnému účastníkovi jeho vykonanie v splátkach, napr. v prípade, že by vzhľadom na jeho osobné a majetkové pomery povinnosť uhradiť dlžnú sumu v zákonom stanovenej lehote mohla neprimeraným spôsobom ešte viac zhoršiť jeho situáciu.

V prejednávanej veci prvostupňový súd pri rozhodovaní o splatnosti navrhovateľovi prisúdeného plnenia postupoval správne v zmysle citovaného ust. § 160 ods. 1 O.s.p. a správne uložil odporkyňi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 234,74 eur spolu s príslušenstvom do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia. Je síce pravdou, že nepriaznivé pomery povinného účastníka môžu viesť k uplatneniu výnimky zo zákonom stanovenej lehoty plnenia v dĺžke 3 dní, prípadne k umožneniu vykonať plnenie v splátkach, avšak odporkyňa tak v konaní pred súdom prvého stupňa ani pred odvolacím súdom nepreukázala, že tieto podmienky spĺňa, nakoľko ani na výzvu odvolacieho súdu nereagovala a nepreložila doklady preukazujúce jej majetkové pomery. Za takejto situácie odvolací súd nepovažuje podmienky na to, aby bolo odporkyňi ako povinnému účastníkovi umožnené vykonať plnenie prisúdené navrhovateľovi v splátkach, za splnené.

Preto bol rozsudok súdu prvého stupňa v jeho napadnutej časti v zmysle ust. § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny potvrdený.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa ust. § 142 ods. 1 v spojení s ust. § 224 ods. 1 O.s.p., kedy navrhovateľovi ako úspešnému účastníkovi v konaní pred odvolacím súdom prislúcha právo na náhradu trov odvolacieho konania. Nakoľko navrhovateľovi v odvolacom konaní žiadne trovy nevznikli, odvolací súd mu náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.